

Madvig: Da den høitærede Justitsminister erklærede sig enig i Endringsforslaget, anseer jeg mig ikke opfordret til at fortsætte en Discussion, hvorved man kunde komme ind paa en Uenighed, som den høitærede Justitsminister antydede, uden at udtale, hvori den bestod. Det er mig tilfredsstillende, og det er Alt, hvad jeg ønsker, at Endringsforslaget indeholder den Tanke, som den høitærede Justitsminister forbinde med Anmærkning.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Forslag af Madvig, Bjerring, Seel, Drejer og Brasch til § 9 B. f.:

I Anmærkningens andet Punktum tilføies efter „foreløbig“ Ordet: „gjældende“, og „Lov“ forandres til „Lønningslov“ („foreløbig gjældende, indtil den ved Lønningslov er endelig bestemt“).

vedtoges med 30 Stemmer imod 15.

Derefter fattes det til § 8 stillede Endringsforslag under Forhandling.

Beck: Det vil være i det høitærede Things Erindring, at jeg til Sagens anden Behandling havde stillet et lignende Endringsforslag som dette, men at jeg tog det tilbage, fordi det kunde vise sig, at der maaskee kunde være yderligere Anledning til at stille det til Sagens 3die Behandling. Denne er kommen tilstede, og jeg tillader mig nu i Forbindelse med 4 ærede Medlemmer af Landstinget atter at fremkomme med dette Endringsforslag, der gaaer ud paa — som det vil være det høitærede Thing bekendt — at i Stykket Nr. 9 paa 8de Side, Ordet „de“ udgaaer, og i 3die Linie istedetfor „hvem Udfgiftning er bleven paatungen“ sættes: „i Anledning af Udfgiftning“. Jeg skal ligesaalet her som tidligere gaae i Enkeltheder; jeg skal hovedsagelig bede det ærede Thing om at lægge Mærke til det Punkt, i hvis Afgjørelse det vil ligge, om det er ønskeligt at bibeholde den stillede Betingelse eller ikke. Derfor det var givet, at der paa Røms var saadanne særegne Omstændigheder tilstede, at Forordningen af 1781 om

Udfgiftning ikke burde være kommen til Anvendelse, var det en anden Sag; men der er af Landvæsencommissionen falden en Kjendelse, hvori det er erkjendt, at Loven burde komme til Anvendelse paa Røms. Denne Kjendelse er senere gaaet til Indenrigsministeriet, og efter de Dplysninger, som ere fremkomne, er der vist ikke Spørgsmaal om Andet, end at Landvæsencommissionen har nøie overveiet de Særegenheder, der finde Sted paa Den. Med Hensyn til Anvendelsen af Forordningen af 1781 er det Samme Tilfældet her som ved de allerfleste Udfgiftninger, at der kan findes en større eller mindre Deel, som ikke ønske Udfgiftningen. Jeg skal for Ønskeligheden blot bemærke en enkelt Omstændighed, nemlig at alle Kreaturer blive om Efteraaret, naar Søden er indhøstet, slaaede løse og kunne gaae frie om indtil Foraaret, naar Aflysning finder Sted paa Eng og Agre og mellem Husene, og i og for sig kan dette vist være for Mange, som see det Tab, dermed kan være forbundet, en stor Hindring. Nu kommer dertil, hvad der synes ubestrideligt at tale for, at Betingelsen for Summens Øvelse ikke bør fastholdes, at Forordningen af 1781, naar den retsligt er kommen til Anvendelse der, opmuntret til Udfgiftning. Sætter man nu en Betingelse i Finantsloven om, at de, der have modsat sig Udfgiftningen, skulle have Understøttelse, men de Andre ikke, er det det Samme som, at man holder Forordningen af 1781 i den ene Haand og siger: vi opmuntre til Udfgiftning, medens man paa den anden Side kræver en Betingelse i Finantsloven, hvorved kun de, der have modsat sig Udfgiftningen, faae Understøttelsen. Jeg for sig ligger deri en uheldig Omstændighed; men jeg tvivler ikke om, at det andet Thing har nøie overveiet denne Omstændighed; men hvad det ikke har kunnet overveie, er de Dplysninger, der senere ere fremkomne, og som jeg tillod mig ved 2den Behandling at gjøre opmærksom paa, nemlig, at der blandt Huusmændene findes Nogle, som have Evne til at anstafte Kreaturer, medens der er Mange, som ikke have Naad dertil. Følgelig er det klart, at der blandt de velhavende Huusmænd vil kunne findes dem, som ønske, at Udfgiftning ikke maatte finde Sted,